

De identiteit van de Bruid.

Hooglied 2:1-3 Ik ben een roos van Saron, een lelie uit de dalen. Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes. Als een appelboom tussen de bomen van het bos, zo is mijn geliefde tussen de jongens. Ik verlang ernaar om in zijn schaduw te zitten, en zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte.

A: Haar identiteit als Bruid van Christus.

Hgl.2:1 Ik ben een roos van Saron, een lelie uit de dalen.

Het eerste wat de Bruid over zichzelf ontdekte was, dat haar natuurlijke mens zwart geworden was door gebrek aan relatie met de Bruidegom, maar ook wist ze dat ze voor Hem nog steeds aantrekkelijk was (Hgl.1:5). Daarna zag ze de schoonheid van Jezus als de Koning die Zijn leven voor haar gegeven had op het kruis van Golgotha; de waarheid van het kruis ligt nu als een bundel mirre aan haar hart en is als een tros hennabloemen volop in haar leven aanwezig (Hgl.1:12-14). Vervolgens zag ze, hoe Jezus Zijn liefde over haar uitsprak en ook Zijn eigen schoonheid aan haar gaf; Hij liet haar delen in Zijn rustbank en Zijn huis (Hgl.1:15-17). Nu is ze voorbereid om een volgende dimensie van haar identiteit in Jezus te ontvangen.

A1: Wie is wie?

Hgl.2:1 **Ik ben** een roos van Saron, een lelie uit de dalen.

Veel christenen interpreteren deze zin als een uitspraak over de Bruidegom en noemen Jezus dus de roos van Saron, maar is dat wel juist? In het hele boek Hooglied is het voor Jezus de Bruidegom namelijk niet nodig om Zijn identiteit te bepalen, want Zijn identiteit stond al vóór de eeuwigheid vast, omdat de Vader Zijn identiteit had bepaald (zie document nr.2 over de oorsprong van Goddelijke passie).

Ps.2:7 Het besluit van de Heer wil Ik bekendmaken. Hij sprak tot Mij: **Jij bent Mijn Zoon**, Ik heb Je vandaag verwekt.

Spr.8:30 **Ik was Zijn lieveling**, een bron van vreugde, elke dag opnieuw. Ik was altijd verheugd in Zijn aanwezigheid.

Maar de vraag is ook of het voor de Bruid nodig is dat Jezus Zijn identiteit aan haar bekend moet maken door ronduit tegen haar te zeggen wie Hij is. Tijdens Jezus' aanwezigheid als Mens op aarde zien wij dat Hij bijna nooit openlijk tegen de mensen zei dat Hij de Zoon van God was; er zijn maar twee uitzonderingen waarin Jezus wél zei wie Hij was.

Joh.4:25-26 De vrouw zei: Ik weet wel dat de Messias zal komen, wanneer Hij komt zal Hij ons alles vertellen. Jezus zei tegen haar: **Dat ben Ik, die met u spreekt.**

Joh.9:35-37 Hij vroeg: Geloofst u in de Mensenzoon? Als ik wist wie het was, heer, zou ik in Hem geloven, zei hij. **U kijkt naar Hem en u spreekt met Hem**, zei Jezus.

Jezus legde boze geesten het zwijgen op wanneer zij Zijn identiteit als Zoon van God openlijk uitschreeuwden (Marc.1:25,34+3:12, Luc.4:35+41); Jezus wilde niet dat Zijn identiteit op deze manier bekend zou worden. Jezus verbood zelfs Zijn eigen leerlingen om aan de mensen te vertellen dat Hij de Messias, de Zoon van God was (Matt.12:16,16:20). Pas op het allerlaatste moment toen Jezus terechtstond voor de Joodse Hogeraad, beled Hij openlijk dat Hij de Zoon van God was.

Marc.14:61-62 Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: Bent U de Messias, de Zoon van de Gezegende? Jezus zei: **Dat ben Ik**, en u zult de Mensenzoon aan de rechterhand van de Machtige zien zitten en Hem zien komen op de wolken van de hemel.

Het opmerkelijke is dat de Vader Zelf hardop uitsprak dat Jezus Zijn Zoon was, en iedereen kon het horen (Luc.3:22); ook de engel Gabriël noemde Jezus de Zoon van God (Luc.1:31-32, 2:11). De demonen wisten dat Jezus de Zoon van God was, maar Jezus Zelf sprak tegenover de massa's mensen nóóit openlijk uit dat Hij de Zoon van God was. Jezus wist dat de meeste mensen Hem niet zouden geloven als Hij openlijk zou belijden dat Hij de Zoon van God was (Luc.22:67). Toch sprak Jezus wel in bedekte termen dat Hij de beloofde Messias was, maar de mensen begrepen Zijn boodschap niet (Joh.10:24-25); de werken die Hij deed spraken echter duidelijk de boodschap van God uit dat Hij de Zoon van God was. Maar ondanks de wonderen en tekenen die Jezus veelvuldig deed geloofden de meeste mensen niet in Hem; zij zagen in de werken van Jezus niet het overtuigende bewijs dat Hij werkelijk de Zoon van God was (Joh.10:25b-26, 10:38, 12:37).

Jezus wist dat de mensen alleen maar tot Hem konden komen als zij van God de Vader de openbaring konden ontvangen dat Jezus de Zoon van God was (Joh.6:44+65, Matt.16:17).

Zo is het ook het plan van Jezus dat de Bruid door openbaring, inzicht en ervaring de ware identiteit van de Bruidegom leert ontdekken; stap voor stap ontdekt zij Zijn veelzijdige karakter en elke nieuwe openbaring leidt tot een dieper inzicht bij de Bruid. Bij het begin van haar reis weet zij dat Hij de Koning is, maar elke pijnlijke crisis en elke vreugdevolle ervaring leidt haar tot diepere inzichten in het wezen en karakter van de Bruidegom; zo maakt Jezus Zichzelf aan haar bekend.

Het is echter bijzonder noodzakelijk voor de Bruid dat zij ook haar eigen ware identiteit leert ontdekken, en zij ontdekt haar identiteit stapsgewijs in deze romantische reis met de Bruidegom. Daarom is Hgl.2:7 een onthulling van de identiteit van de Bruid en niet van de Bruidegom; naarmate haar reis vordert zal zij echter ook steeds meer bekendheid geven aan de identiteit van de Bruidegom.

A2: Haar identiteit is gevormd in momenten van crisis en van vreugde.

Hgl.2:1 Ik ben een roos van **Saron**, een lelie uit de **dalen**.

De Bruid beseft dat haar identiteit zich gevormd heeft in zowel de **vlakke** (Saron) als in de **dalen**; de vlakke Saron spreekt van bloeiende en vreugdevolle momenten met Jezus, maar de dalen spreken van periodes van schaduw. Zij ziet zichzelf door de groeiende openbaring van de gepassioneerde liefde van Jezus als een bloeiende bloem, die zowel op de vlakke als in

het dal tot bloei kan komen; haar geestelijke identiteit wordt niet meer aangetast door de wisselvallige stemmingen van haar natuurlijke emoties. Zij weet nu wie zij is omdat ze nu ook weet wie haar Bruidegom is.

Ps 68:5 Zing voor God, bezing Zijn naam, maak ruim baan voor Hem die door de **vlakten** rijdt, Heer is Zijn naam, jubel als Hij verschijnt.

Ps.23:4-5 Al gaat mijn weg door een **donker dal**, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, Uw stok en Uw staf, zij geven mij moed. U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand.....

Het beloofde land van onze erfenis kent in dit leven tijden van vreugde en tijden van verdriet; de momenten van vreugde zijn als bergen en de momenten van verdriet zijn als dalen, maar in beide periodes leert de Heer ons te drinken van Zijn levend water. Dit thema keert telkens weer terug in het boek Hooglied.

Deut.8:7 Straks brengt de Heer, uw God, u naar een goed land, een land van beken, bronnen en waterstromen, die ontspringen **in de valleien en op de bergen**.

Deut.11:11 Maar het land aan de overkant is een land **met bergen en dalen**, dat zijn dorst lest met **het water uit de hemel**.

A2: Haar identiteit als Bruid van Christus.

Hgl.2:1a Ik ben een **roos** van Saron.....

Het Hebreeuwse woord voor roos is 'chabatsleth' dat maar twee keer in de Bijbel voorkomt.

Jes.35:1-2 De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte vrolijk zijn, de wildernis zal jubelen en bloeien, als een **lelie** welig bloeien, jubelen en juichen van vreugde. De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon, met de schoonheid van de Karmel en Saron. Men aanschouwt de luister van de Heer, de schoonheid van onze God.

Het is niet duidelijk om wat voor soort bloem het hier precies gaat; de oude Israëlieten kenden de roos niet. De roos komt uit Perzië en Medië; de Perzen brachten haar naar Egypte tijdens hun overheersing in de 6e eeuw v.Chr. In Palestina wordt de roos genoemd sedert de tijd van de Grieken; rozen en lelies werden als het mooiste sieraad van tuinen gezien en als beeld van schoonheid en lieflijkheid aangemerkt.

De naam Rhode (=roos) was dan ook een geliefde meisjesnaam (Hand.12:13). De Bruid ziet zichzelf in haar identiteit als een bloeiende bloem op de vruchtbare vlakte van Saron; haar leven wordt gevoed met water uit de hemelse rivier en de woestijnperiode, waarin haar eigen wijngaard verwaarloosd werd, is nu voorbij.

Jes.35:1-2 De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte vrolijk zijn, de wildernis zal jubelen en bloeien, **als een lelie welig bloeien**, jubelen en juichen van vreugde. De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon, met de schoonheid van de Karmel en **Saron**. Men aanschouwt **de luister van de Heer, de schoonheid van onze God**.

Hier wordt het geheim van haar identiteit werkelijk zichtbaar; zij bloeit als een bloem van de Saron, maar de schoonheid die de mensen zien is de luister van de Heer, de schoonheid van onze God. Jezus, de mooiste van alle mensen (Ps.45:3), heeft haar bekleed met Zijn eigen schoonheid, en nu bloeit zij in een vruchtbaar gebied. Dit is haar hoogste identiteit als de Bruid van Christus.

Deze openbaring kan alleen maar gezien worden als men eerst een goed fundament heeft door het kennen van de rijkdom van de verlossing in Christus (Hgl.1:12-17). Deze belijdenis gaat verder dan het besef dat ze mooi en gewenst is door haar hemelse Bruidegom; zij is nu óók de weerspiegeling van de schoonheid van de Bruidegom en zij is daarmee de erfenis die de Vader aan Zijn Zoon beloofd heeft.

Ps.2:7-8 Het besluit van de Heer wil Ik bekendmaken. Hij sprak tot mij: Jij bent Mijn zoon, Ik heb Je vandaag verwekt. Vraag het Mij en **Ik geef Je de volken in bezit**, de einden der aarde in eigendom.

Het is één ding om iemand vreugde te verschaffen, maar het is nog heel wat anders om iemands erfenis te zijn. De Vader heeft deze roos voor Zijn geliefde Zoon gecultiveerd; deze roos is de Bruid die ernaar verlangt om Jezus met haar hele hart lief te hebben. Deze roos is de volheid van alles wat Jezus verlangt buiten de Drie-eenheid; haar geur is in staat om Zijn hart volledig in beslag te nemen (Hgl.4:9). In beginsel ziet zij zichzelf nu zoals Jezus haar ziet, een prachtig mooie Bruid die versierd is met mooimakende heiligheid.

A3: Het fundament van haar identiteit als roos.

Hgl.2:1a Ik ben een roos van **Saron**.....

De naam Saron betekent vlakte; in het Oude Testament en Hand.9:35 is Saron de noordelijke helft van de kustvlakte langs de Middellandse Zee; deze strekt zich uit van de Karmel in het noorden tot Joppe en Lydda in het zuiden. Deze kustvlakte bestaat uit zand, maar is heel vruchtbaar. In de lente was ze met miljoenen bloemen bedekt; Saron was vooral om zijn vruchtbaarheid bekend (Jes. 33:9, 35:2) en had goede weiden voor het vee (1 Kron. 27:29, Jes. 65:10). De vlakte krijgt water door vier beken die nooit drooglopen.

De naam Saron is afgeleid van het Hebreeuwse werkwoord ‘yashar’ dat op diverse manieren vertaald kan worden, zoals oprecht zijn, recht zijn, effen zijn, rechtvaardig zijn, rechte uitgaan, vriendelijk zijn, juist zijn, gelijk hebben, rechtuit zijn, recht maken, effen maken, goed maken, leidinggeven, leiden, rechtuit leiden, richten, goeddunken, goedkeuren. Dit werkwoord heeft te maken met alles wat in ons hart en leven de weg baant voor het koninkrijk van God, want door de Heilige Geest wordt alles wat oneffen is vlak gemaakt, zodat er ruim baan gemaakt wordt voor de inwoning van Jezus in ons hart. We komen dit werkwoord bijvoorbeeld in de volgende teksten tegen.

Ps.5:9 Leid mij langs mijn belagers, Heer, door Uw gerechtigheid, **maak effen** de weg die U mij wijst.

Spr.3:6 Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan **baant** Hij voor jou de weg.

Spr.11:5a Wie rechtvaardig leeft, **baant** zich een rechte weg.....

Spr.15:21been mens met inzicht kiest **de juiste weg**.

Jes.40:3 Hoor, een stem roept: Baan voor de Heer een weg door de woestijn, **effen** in de wildernis een pad voor onze God.

Jes.45:2 Ik zal voor je uit gaan, Ik zal ringmuren **slechten**, bronzen deuren verbrijzelen, ijzeren grendels stukbreken.

De Bruid beseft dat de schoonheid van haar identiteit als roos van Saron volledig gebaseerd is op de rechte weg die de Bruidegom voor haar bereid heeft; het is de meer dan schitterende schoonheid van Zijn gerechtigheid die dankzij het kruis aan haar gegeven is (2Kor.5:21). Het is Hij die haar het kleed van de bevrijding aandeed, en haar gehuld heeft in de mantel van Zijn gerechtigheid (Jes.61:10); daarom betekent Saron voor haar een plaats van rust (Jes.65:10).

Saron is ook de plaats waar de woestijn van haar leven zal gaan bloeien als een roos, een plaats waar zij zal jubelen en juichen van vreugde, omdat de schitterende schoonheid van de Bruidegom daar in haar leven geopenbaard wordt (Jes.35:1-2).

A4: Haar identiteit als een vlekkeloze Bruid

Hg.2:1b Ik ben een **lelie** uit de dalen.

De lelie groeide in dalen, op weiden en in tuinen, aan het water en op het veld, en ze wordt vaak samen met de roos genoemd. Uit de bloemen en bladeren van de witte lelie werd zalf bereid. Waarschijnlijk kwam zij uit Perzië. Welke soorten lelies er in Palestina voorkwamen, is niet bekend. Toch omvatten de namen lelie en roos ook andere planten zoals de grote witte waterlelie en de lotusbloem. De meest voorkomende bloem van Palestina is het windroosje met zijn witte, geel-blauwachtige of scharlakenrode kelk.

We komen de lelie in de Bijbel met het Hebreeuwse woord 'shuwshan' tegen bij de twee pilaren van de tempel (1Kon.7:19-26), en verder in de aanhef van de Psalmen 45 en 69; dit laatste is héél opmerkelijk! Psalm 45 is namelijk een liefdeslied over de Koning-Bruidegom die op zijn Bruid staat wachten, terwijl Psalm 69 een psalm is over het lijden van Jezus aan het kruis. Verder komen we deze lelie maar liefst acht keer tegen in het boek Hooglied. En als slot komen we de lelie tegen aan het eind van het boek van de profeet Hosea die als een van de eerste profeten sprak over het volk van God als de Bruid van de Messias.

Hos.14:5-6a Ik genees hen van hun ontrouw, Mijn hart gaat naar hen uit. Mijn toorn heb Ik laten varen. Ik zal voor Israël zijn als de dauw. **Het zal bloeien als een lelie**

Ook Jezus sprak over de lelie als een prachtige bloem (Matt.6:28-29). Een lelie spreekt dus van zuiverheid in het kader van het bruidsperspectief, want deze bloem werd gebruikt in de tempel en in liefdesliederen. De wereldwijde Bruid, de gemeente van Jezus Christus, legt hier de belijdenis af, dat zij de enige in de wereld is die zuiver is in Gods ogen. Zij is dé roos, maar zij is ook dé lelie. Maar ze is wel een lelie in de dalen van deze wereld; deze dalen spreken van de duisternis die deze wereld beheerst.

Ze begrijpt dat zij zuiver is als een lelie temidden van de duisternis in deze wereld, zelfs temidden van de duisternis in haar eigen hart. In Ps.45 wordt de Bruid opgeroepen haar verleden achter zich te laten, want zij heeft een hemelse roeping te vervullen; zij is versierd met mooimakende heiligheid en dat maakt haar bijzonder aantrekkelijk voor de Koning.

Ps.45:12 De koning begeert uw schoonheid, buig voor hem, want hij is uw heer.

A5: Groei naar volwassenheid

Ef.5:25-27..... zoals Christus de kerk heeft liefgehad en Zich voor haar heeft prijsgegeven om haar te heiligen, haar te reinigen met water en woorden en om haar in al haar luister bij Zich te nemen, zodat ze zonder vlek of rimpel of iets dergelijks zal zijn, heilig en zuiver.

De Bruid heeft nog een lange reis af te leggen waarin zij tot volwassenheid moet groeien. Waar het nu om gaat is dat wij aan het begin van onze reis geworteld moeten worden in de kennis, dat wij de roos en de lelie zijn waar God naar verlangt. In Ps.2:8 beloofde de Vader aan Zijn Zoon een erfenis, en in Ps.16 dankte Jezus Zijn Vader voor deze prachtige erfenis.

Ps.16:5-6 Heer, mijn enig bezit, mijn levensbeker, U houdt mijn lot in handen. Een lieflijk land is voor mij uitgemeten, **ik ben verrukt van wat mij is toebedeeld.**

Jezus is werkelijk vol van enthousiasme over datgene wat Hem te wachten staat; Hebr.12:2 spreekt over de vreugde die voor Hem in het verschiet lag en Jezus was bereid om zelfs de weg van het kruis te gaan om deze vreugdevolle erfenis van een heilige en zuivere Bruid in ontvangst te kunnen nemen. Paulus bad voor de gelovigen in Efeze dat zij inzicht zouden krijgen in het feit dat zij zelf deze erfenis van Christus waren.

Ef.1:17-18 Moge de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader van alle luister, u een geest van inzicht schenken in wat geopenbaard is, opdat u Hem zult kennen. Moge uw hart verlicht worden, zodat u zult zien waarop u hopen mag nu Hij u geroepen heeft, hoe rijk de luister is die de heiligen zullen ontvangen (letterlijk: de rijkdom van **Zijn erfenis in de heiligen**).

In Matt.21:33-44 sprak Jezus over de wijngaard van de Vader, en Hij noemde Zichzelf de erfgenaam van deze wijngaard, en de wijngaard werd door Jezus omschreven als Zijn eigen erfenis.

Mt 21:38 Toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: **Dat is de erfgenaam!** Kom op, laten we Hem doden en zo **Zijn erfenis** opstrijken.

Dit inzicht zal ons helpen om ons leven opnieuw te definiëren; het zal ons echt helpen om te ontdekken wat werkelijk succes is. Het zal ons nieuw inzicht geven in wie wij werkelijk zijn. Wij zijn geliefd door God en wij zijn liefhebbers van God; dát is wie wij zijn. Dit besef zal ons leven veranderen als ons hart werkelijk verbinding kan maken met deze waarheid.

B: Haar unieke waarde en schoonheid voor Hem

Hgl.2:2 Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes.

Distels en dorens spreken van zonde, want in Gen.3:18 zegt God dat dorens en distels het gevolg zijn van de zondeval. Adam zondigde en als gevolg daarvan gingen distels en dorens groeien.

Hebr.6:7-8 Land dat de overvloedige regen opneemt, en nuttige gewassen oplevert aan wie het bewerken, ontvangt Gods zegen, maar land dat **dorens en distels** voortbrengt, is waardeloos en rijp voor vervloeking; het zal uiteindelijk in vlammen opgaan.

De Bruid is als een lelie temidden van de zonde in deze wereld; zij is op zoek naar zuiverheid terwijl ze in de wereld leeft. In de kern van ons menselijke wezen heeft God iets ingebouwd waardoor Hij intens naar ons verlangt. In de schepping heeft God de mens met schoonheid

en glorie gekroond (Gen.1:26-28, Ps.8:4-7); wij zijn de Koningin die gekroond is met Gods sieraden (Ps.45:10). Hij heeft ons mensen zó gemaakt, dat alléén wij in staat zijn de diepste liefde van God te ontvangen.

Jezus stierf niet voor engelen die in zonde waren gevallen, maar wel voor mensen die gezondigd hebben (Hebr.2:16). Er is iets in ons mensen, waardoor de diepste liefde van God tot op het allerhoogste niveau gemanifesteerd kan worden. God heeft een zodanige emotionele persoonlijkheid én Hij heeft mensen zó gemaakt, **dat Hij echt niet anders kan dan ons liefhebben**. En de kracht van Zijn liefde is zo groot dat Hij in staat is om ons te veranderen en te motiveren tot liefde voor Hem.

1 Joh.5:19 Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad.

Distels zijn stekelige struiken waaraan mensen hun handen kunnen openhalen; een distel heeft de kwaliteit om mensen te verwonden. Zo hebben zondaars de mogelijkheid om de Zoon van God diep te kwetsen; Ps.69:21 zegt dat de smaad van mensen het hart van Jezus gebroken heeft. Zo werden ook de handen en voeten van Jezus met spijkers doorboord (Ps.22:17); ook werd een speer in Zijn zijde gestoken (Joh.19:34).

Distels spreken van de smadelijke pijn die Jezus moest ondergaan ten gevolge van de zonde in de wereld. Deze distels spreken ook van de duistere zaken die nog in het hart van de Bruid verborgen zijn; zij is een lelie maar worstelt nog met zonde in haar hart. Maar ook hier belooft de Heer dat Hij daartegen ten strijde zal trekken en de schoonheid van de Bruid zal voltooien door Zijn liefdevolle investering in haar leven.

Jes.27:2-6 Op die dag zal men de prachtige wijngaard bezingen. Ik, de HEER, houd de wacht over Mijn wijngaard, steeds opnieuw bevoei Ik hem. Dag en nacht zal Ik de wacht houden, zodat niemand hem kan schaden; Ik koester mijn woede niet. Maar zou Ik **dorens en distels** dulden? **Strijdbaar ga Ik erop af, al dat onkruid steek Ik in brand**, tenzij men Mijn bescherming zoekt en vrede met Mij sluit, ja, vrede sluit met Mij. De tijd zal komen dat Jakob zal wortelen, dat Israël zal uitbotten en bloeien. En de vruchten van zijn oogst zullen de hele aardbodem bedekken.

Maar de lelie is een bloem die vreugde brengt; uit de bloemen en bladeren van de witte lelie werd zelf bereid. Haar identiteit als lelie is niet alleen voor de Bruid zelf een vreugde (Hgl.2:1), maar zij verheugt daarmee ook het hart van de Bruidegom (Hgl.2:2), meer dan zijzelf beseft. Daarom beschrijft het boek Hooglied de Bruidegom als iemand die tussen de lelies weidt (Hgl.2:16, 6:3). Jezus verblijft enorm graag tussen de lelies; daar voelt Hij zich thuis en Hij wil ze graag plukken om ze aan Zijn boeket toe te voegen (Hgl.6:2).

C: Haar inzicht in Zijn unieke waarde en schoonheid

Hgl.2:3a Als een appelboom tussen de bomen van het bos, zo is mijn geliefde tussen de jongens. Ik verlang ernaar om in zijn schaduw te zitten, en zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte.

C1: De beschrijving van haar ervaring met Jezus.

Hgl.2:3 Als een **appelboom** tussen de bomen van het bos, zo is mijn geliefde tussen de jongens.

Appelbomen spreken in de Bijbel van de grote vreugde die mensen door Gods genade mogen ervaren, en waardoor ze voortdurend overweldigd mogen worden.

Joël 1:12 De wijnstok is verdroogd, de vijgenboom verdord; granaatappel, dadelpalm en **appelboom**, ja, alle bomen zijn verdord. Verdord is ook **de vreugde onder de mensen**.

De Bruid beschrijft haar Geliefde op een manier die vol bewondering is maar toch ook vooral het accent legt op wat Hij voor haar betekent, het effect dat Jezus op haar innerlijk heeft. Haar hart wordt blij van Zijn aanwezigheid en invloed. De identiteit van Jezus wordt door haar vooral gekenmerkt door de vrucht van Zijn liefde. De bomen van het bos spreken van alle andere mensen op aarde, maar Jezus is de meest verfrissende persoon in haar hele bestaan. Bomen of hout spreken in de Bijbel vaak van de menselijke natuur.

In de tabernakel en de tempel werden houten planken bedekt met goud; dit spreekt van de menselijke natuur die bedekt wordt met het goud van Gods glorie. Ook Jezus Zelf is mens geworden (Joh.1:14), maar Hij is de God-mens (Immanuël) die ons eeuwige verfrissing geeft; Hij is gekomen om ons het leven te geven in al zijn volheid (Joh.10:10). In Hgl.2:5 spreekt zij over appels die haar verfrissen, maar in Hgl.8:5 herinnert Jezus haar weer aan het belang van deze appelboom, want dat is de plaats waar Hij haar tot leven verwekt heeft.

Hgl.8:5 Onder de appelboom maakte ik jou wakker; daar had jouw moeder een pijnlijke bevalling, daar had zij, die jou baarde, een pijnlijke bevalling.

De Bruid is degene die de vreugde van het evangelie als een zoete vrucht plukt en opeet, maar nog te weinig realiseert zij zich dat ze door een pijnlijk proces tot geestelijke geboorte is gebracht. Haar vreugde in het evangelie kwam tot stand door de pijn die Jezus voor haar droeg; bovendien gaat ook de gemeente van Jezus door pijnlijke processen heen om nieuwe gelovigen te baren, want de gemeente is de moeder die nieuwe gelovigen ter wereld brengt (Gal.4:26). Elke vorm van leiderschap in de gemeente van Jezus krijgt te maken met deze pijn van geboorteweeën.

Gal.4:19-20 Kinderen, zolang Christus geen gestalte in u krijgt, doorsta ik telkens weer **barensweeën** om u..... ik maak me zorgen over u.

Kol.2:24 Ik ben blij **dat ik nu voor u lijd** en dat ik in mijn lichaam mag aanvullen wat er nog aan Christus' lijden ontbreekt, ten behoeve van Zijn lichaam, de kerk.

C2: Haar ervaring van geestelijke rust in Jezus.

Hgl.2:3b Ik verlang ernaar om in zijn schaduw te zitten

Zijn schaduw brengt koelte in de hitte van de middag. Het is niet haar eigen schaduw, maar Zijn schaduw. Zij vindt rust in wie Hij is en wat Hij voor haar gedaan heeft en nog steeds voor haar doet.

Ps.17:8 Behoed mij als de appel van Uw oog, verberg mij in de **schaduw** van Uw vleugels.

Ps.36:8 Hoe kostbaar is Uw liefde, God! In de **schaduw** van Uw vleugels schuilen de mensen.

Ps.57:2 Wees mij genadig, God, wees mij genadig, want bij U is mijn leven geborgen. In de **schaduw** van Uw vleugels zal ik schuilen, tot het doodsgevaar is geweken.

Ps.63:78 U bent altijd mijn hulp geweest, ik juichte in de **schaduw** van Uw vleugels.

Ps.91:1-2 Wie in de beschutting van de Allerhoogste woont en overnacht in de **schaduw** van de Ontzagwekkende, zegt tegen de Heer: Mijn toevlucht, mijn vesting, mijn God, op U vertrouw ik.

Ps.121:5 De Heer is je wachter, de Heer is de **schaduw** aan je rechterhand.

Jes.4:6 Zijn luister zal alles overdekken, als een hut die **schaduw** biedt in de hitte van de dag, en beschutting tegen storm en regen.

Jes.25:4 U was een toevlucht voor de zwakken, een toevlucht voor de armen in hun nood, beschutting tegen stortbuien, **schaduw** tegen hitte.

Jes.51:16 Ik leg je Mijn woorden in de mond en bescherm je met de **schaduw** van Mijn hand, Ik die de hemel geplant hebt en de aarde gegrondvest, die tegen Sion zeg: Mijn volk ben jij.

Zitten spreekt van een houding van volledige rust; ze staat niet op haar eigen benen om te werken, maar ze zit om te rusten. Zij zit in Zijn schaduw, omdat zij weet dat Hij de enige echte levensboom is, die vruchten met eeuwig leven geeft (Gen.2:9, Openb.2:7). Zij rust niet op basis van haar eigen inspanningen voor Hem maar op basis van Zijn inspanningen voor haar. God wordt volledig gemotiveerd door wie Hijzelf is en door wat Hij op het kruis tot stand heeft gebracht. Na haar eigen inspanningen in de wijngaarden van anderen is ze blij dat ze nu mag rusten in de wijngaard van Zijn geweldige liefde voor haar.

Hebr.4:10-11 En wie is binnengegaan in **Zijn rust**, vindt rust na zijn werk zoals God na het Zijne. Laten we dus alles op alles zetten om te kunnen binnengaan in **die rust**, en zo voorkomen dat ook maar iemand dit voorbeeld van ongehoorzaamheid volgt en te gronde gaat.

C3: Haar ervaring van geestelijke vreugde in Jezus.

Hgl.2:3c en zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte.

Dit is het begin van haar grote vreugde in Hem; en deze vreugde zal nog enorm toenemen in intensiteit. Ze geeft uitdrukking aan haar dankbaarheid over de vreugde van de kennis, die Zijn verlossing haar gebracht heeft. Ze geniet van God vanwege haar nieuwe identiteit en het ontvangen van zoveel Goddelijke genegenheid; zij begint nu zelf ook van Hem te genieten. Omdat zij is gaan beseffen dat Jezus van haar geniet ondanks haar onvolwassenheid, begint zij zelf ook van Hem te genieten. Naar de mate dat wij begrijpen dat God van ons geniet, naar die mate kunnen wij ook van Hem genieten.

Wij hebben echter openbaring nodig om Zijn vreugde over ons te kunnen begrijpen. Want Zijn vreugde over ons zal ons in staat stellen om werkelijk van Hem te genieten, en onze vreugde over Hem is essentieel voor het groeien naar blijvende volwassenheid. ‘Zijn zoete vruchten’ zijn het resultaat van onze relatie met Jezus, waarin wij

de vruchten van Zijn verlossing ontvangen. Zij neemt deze zoete vruchten tot zich door de woorden van Zijn mond, de kussen waarmee Hij haar kust (Hgl.1:2).

Spr.16:24 Een vriendelijke uitspraak is een korf vol honing, **zoet voor de ziel** en gezond voor het lichaam.

Ezech.3:3 En de stem zei: Mensenkind, vul je maag en je buik met deze rol, die Ik je geef. Ik at de rol op; hij was zo **zoet als honing**.

In Hgl.1:7 vroeg zij, waar Hij Zijn kudde liet weiden; in Hgl.1:12 zat zij aan de tafel van de Koning. Maar hier in Hgl.2:3 proeft ze daadwerkelijk van de vruchten van Zijn liefde; het daadwerkelijke echte eten moet nog komen. In Hgl.1:14 ervoer zij Hem als een geurende bos hennabloemen (de geur van Christus); nu proeft ze de werkelijkheid van wat zij al geroken heeft.

Wat ze geroken heeft blijkt nu werkelijk waar te zijn in haar smaak. Geestelijk ruiken is een voorstadium van geestelijk proeven; onze eerste indruk van Jezus is bepalend voor het verdere verloop van ons geestelijke proeven. Het genieten van God is belangrijk voor een blijvende geestelijke groei.

Ps.34:9 **Proef en geniet** de goedheid van de Heer, gelukkig is de mens die bij Hem schuilt.

D: Hem zien en op Hem gaan lijken.

2 Kor.3:18 Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer **aanschouwen**, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld **worden veranderd**.

Wij worden veranderd naar het beeld van God wanneer wij drie belangrijke stappen zetten; als **eerste** moeten wij de emoties van Gods hart bestuderen, als **tweede** moeten wij daarna Zijn geboden gehoorzamen, en als **derde** moeten wij ons uitstrekken naar de volheid van Zijn kracht. Maar wat betekent het nu om de emoties van God te bestuderen? Dit leidt ons naar het belangrijke principe waarin wij kijken en veranderd worden.

D1: De liefde van de Heer aanschouwen.

Wanneer wij het innerlijke leven van Gods hart onderzoeken, ontvangen wij de Goddelijke informatie over wat God voelt en hoe Hij denkt over menselijke wezens. Wij komen dan in verbinding met de emoties van God, maar wat belangrijker is, is het feit dat wij beginnen te veranderen. Paulus maakte dit bijzonder duidelijk in 2 Kor.3:18; alles wat wij zien en begrijpen in het hart van God en hoe Hij over ons denkt en voelt, dat is wat wij in ons hart gaan denken en voelen over God.

Door met vrijmoedigheid binnen te dringen in het hart van God door de studie van Zijn woord en het najagen van een persoonlijke relatie met Hem worden wij echte mannen en vrouwen naar Gods hart. Dan zullen wij ervaren wat David ervoer, toen hij inzicht kreeg in de onbeschrijflijke diepten van Gods hart.

Ps.27:4 Ik vraag aan de Heer één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de Heer alle dagen van mijn leven, om de liefde van de Heer te **aanschouwen**, Hem te ontmoeten in Zijn tempel.

Ps.27:13-14 Mag ik niet verwachten de goedheid van de Heer te **zien** in het land van de levenden? Wacht op de Heer, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de Heer.

De grootste dimensie van Gods glorie is Zijn emotionele leven, dus het onderzoeken van Zijn emoties is de kern van het aanschouwen van Zijn glorie; dit is het proces waarin God ons geplaatst heeft om ons op deze manier te veranderen naar Zijn beeld. Dezelfde emoties die wij ontdekken in Zijn hart komen tot leven in ons eigen hart, en daarna beantwoorden wij Zijn gevoelens met onze eigen gevoelens die aan de Zijne gelijk zijn.

Wij hebben God lief omdat Hij ons eerst liefhad (1Joh.4:19), maar ditzelfde principe geldt ook voor alle andere emoties. Wij hebben passie voor God omdat Hij eerst passie voor ons voelde; wij genieten van God omdat Hij eerst van ons genoot; wij jagen God na omdat Hij eerst ons heeft nagejaagd; wij zijn aan Hem toegewijd omdat Hij eerst aan ons toegewijd was. Het punt waar het om gaat is dat ons aanschouwen van de emoties van God ons diep van binnenuit verandert.

Als wij God vurig willen liefhebben, zullen we eerst moeten begrijpen dat God al van vóór de eeuwigheid een vurige Minnaar is. Als wij hartstochtelijk gepassioneerd voor God willen leven, zullen onze gedachten eerst moeten worden verteerd door Zijn vurige en hartstochtelijke passie voor ons. Als wij willen wandelen in vreugdevolle heiligheid, moeten we niet harder werken maar meer van God genieten. Het geheim om meer lief te te hebben is om meer van God te genieten.

D2: Kijken in de spiegel van God.

2 Kor.3:18 Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer **aanschouwen**.....

Paulus gebruikt hier het Griekse woord 'katoptrizomai' wat een samenstelling is van drie andere Griekse woorden; dat zijn 'kata' en 'optomai' en 'esoptron'. Een esoptron was een spiegel die gemaakt was van een metalen plaat, in tegenstelling tot de glazen spiegel zoals wij die nu kennen; de glazen spiegel ontstond pas in de 13e eeuw na Chr. Omdat de spiegel in die dagen van metaal was, zag men slechts **een vaag beeld** van zichzelf; dit is wat Paulus in 1Kor.13 bedoelde.

1 Kor.13:12 Nu kijken we nog in **een wazige spiegel**, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Ons aanschouwen van de Heer zal in dit leven op aarde altijd beperkingen blijven hebben, ons kennen van de Heer zal op aarde altijd onvolledig zijn, maar dat mag ons op geen enkele wijze afremmen in het radicaal najagen van een gepassioneerde relatie met Jezus. Het woord van God lezen zonder daarin te mediteren en de glorie van God te aanschouwen lijkt op het volgende.

Jac.1:23-25 Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is net als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in **de spiegel bekijkt**; hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij **vergeten hoe hij eruitzag**. Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt, hem valt geluk ten deel, juist om wat hij doet.

Paulus roept ons op om **de glorie van de Heer** in deze spiegel van Zijn woord te zoeken, en Jacobus roept ons op om **onze eigen glorie** in deze spiegel te zoeken. Wij

ontvangen dan vernieuwing van onze innerlijke mens door openbaring te ontvangen van het beeld van God, d.w.z. wie Hij is in Zijn emotionele persoonlijkheid. Geestelijke vernieuwing en blijvende verandering van ons emotionele hart en ons denken zal alleen komen doordat de kennis van Gods hart in ons eigen hart openbreekt. Dat gebeurt alleen wanneer wij in contact komen met God en met de waarheid over God in Zijn woord.

Kol.3:10 de nieuwe mens hebt aangetrokken, die steeds **vernieuwd wordt naar het beeld van zijn Schepper** en zo tot inzicht komt.

Ef.3:23-24 dat uw geest en uw denken voortdurend vernieuwd moeten worden en dat u de nieuwe mens moet aantrekken, **die naar Gods beeld geschapen is** in waarachtige rechtvaardigheid en heiligheid.

Wat God over ons denkt en voelt is oneindig veel belangrijker dan het beste advies van de meest belangrijke mensen in ons leven; geen enkele menselijke wijsheid benadert de manier waarop God over ons denkt en voelt. Het is echter onze verantwoordelijkheid om onze gedachten te vullen met de waarheid over Gods persoonlijkheid, d.w.z. Hem te aanschouwen zoals David deed.

God belooft ons dat Hij op Zijn beurt ons door een bovennatuurlijk proces zal veranderen in onze emoties; wij veranderen onze gedachten door Zijn woord, en God verandert ons emotionele hart. God aanschouwen in ons leven is iets wat alleen wijzelf kunnen doen; de waarheden over Zijn hart moeten een onderdeel worden van het taalgebruik van ons eigen hart. Niemand anders kan dat voor ons doen en God zal én wil het niet voor ons doen.

We moeten het manuscript van Gods hart, dat is Zijn woord, nemen en onze gedachten regel na regel, waarheid op waarheid, dag na dag, jaar in jaar uit vullen met Zijn woord; bovendien moeten we leren dat woord te spreken. Wanneer wij de taal van Gods emoties beginnen te gebruiken in onze intieme gesprekken met Hem, zijn we bezig de waarheden van Gods hart naar Hem terug te spreken, en als antwoord daarop verandert Hij ons hart en emotionele persoonlijkheid.

Langdurige veranderingen in onze emoties ontstaan niet door krachtige vastberadenheid van onze kant; dat is alleen het werk van God en het is een bovennatuurlijk werk van de Heilige Geest in ons. Want al onze emoties zijn verbonden met gedachten en ideeën; en alleen correcte gedachten over God brengen heerlijke gevoelens, en zo ontvangen wij echte vrijheid.

Joh.8:31b-32 Wanneer u bij Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn leerlingen. U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.

Wij kunnen dus indirect onze emoties veranderen door onze gedachten zoveel mogelijk te vullen met de waarheid over Gods persoonlijkheid; we hebben een nieuwe visie nodig op het hart van God en vanuit die visie zullen wij een nieuwe kijk krijgen op onszelf, namelijk hoe wij er uitzien in de ogen van God. Dat zal ons een totaal andere kijk geven op onze strijd tegen de zonde, want hoewel wij weten dat zonde verkeerd is, is een aansporing tot actie tegen de zonde nooit voldoende om ons hart toe te rusten tot succes.

Onze levensstijl zal pas radicaal veranderen wanneer wij onszelf onderdompelen in Gods woord; als wij liefde en passie voor God willen ontwikkelen, dan zullen wij veel tijd moeten besteden in het ontvangen van Gods openbaring over Zijn liefde en passie voor ons.

God heeft ons de sleutel tot verandering van hart en emoties gegeven in Zijn woord; ons begrip van Gods emoties verandert onze emoties, het kijken naar Gods hart geeft ons echte geestelijke informatie die krachtig is en vol van levensveranderende energie. Wanneer deze Goddelijke informatie onze geest aanraakt, ontstaat er een langzame explosie binnen in ons die door de Heilige Geest geregisseerd wordt.

Wanneer wij veel tijd investeren in het leren begrijpen van Gods liefdevolle gevoelens voor ons, zal ons hart ontwaken; wij ontvangen dan kracht en zullen effectief zijn in het vervullen van onze taken in het koninkrijk van God. Want wij dienen met een gelukkig hart en dit geluk zal zich vermenigvuldigen in de levens van andere mensen.

D3: Mediteren in het woord van God.

Hebr.4:12-14+16 Want levend en krachtig is **het woord van God**, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en **gedachten van het hart te ontleden**. Niets van wat geschapen is blijft voor Hem verborgen, alles is onverhuld en volkomen zichtbaar voor de ogen van Hem aan wie wij **rekenschap moeten afleggen**.

Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemel is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we **belijden**. Laten we dus zonder schroom **naderen** tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade **vinden**.

Dit tekstgedeelte in de Hebreeënbrief geeft ons een prachtige methode om Gods emoties te aanschouwen en daarover in ons hart te mediteren.

- 1) Het woord van God: dit woord is levend en krachtig en dringt diep door tot in de opvattingen en gedachten van ons hart. Het is dus belangrijk om dit woord van God alle ruimte in ons leven te geven. We moeten Gods woord zo intens gaan lezen dat dit woord ons hart begint te lezen, pas dan begint het woord zijn werk te doen.
- 2) Rekenschap afleggen: letterlijk staat hier in het Grieks dat nu het woord aan ons is; m.a.w. na het lezen van Gods woord is het onze beurt om Zijn woord tot Hem terug te spreken in gebed. Bidden is in feite niets anders dan tegen God zeggen wat Hij tegen ons gezegd heeft.
- 3) Ons geloof belijden: het Griekse woord voor belijdenis is 'homologia' wat letterlijk betekent dat wij tegelijkertijd hetzelfde zeggen. In de belijdenis van ons geloof spreken God en wij samen op hetzelfde moment dezelfde waarheid van Zijn woord uit.
- 4) Gods troon naderen: in dit proces van het lezen van Gods woord blijft het aspect van intimiteit het hoofdingrediënt van onze relatie met God. We moeten het woord van God niet alleen maar bestuderen, maar veel meer nog in intimiteit tot Hem terug bidden.
- 5) Zijn genade vinden: de heerlijke vrucht van het ontwikkelen van een intieme relatie met God op basis van Zijn woord en gebed is dat wij een overvloed van genade vinden voor elk terrein van het leven. Wij ontvangen dan Gods barmhartigheid als hulp waar die maar nodig

is. Dit is wat de Bruid ervaart wanneer zij in de schaduw van Jezus zit en de zoete vruchten van Zijn woord tot zich neemt.

Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is er de mooiste in het land?..... **Jij!!**

Getekend: V.v.d.B.

Bron: www.hefzibah.nl